

РЕШЕНИЕ

№ 867

гр. Русе, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **Виржиния К. Караджова**

при участието на секретаря **Василена В. Жекова**
като разгледа докладваното от **Виржиния К. Караджова** Гражданско дело № 20214520100720 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 422 от ГПК.

Ищцовата страна твърдят, че са се снабдили срещу ответника със заповед по чл.410 от ГПК по ч.гр.дело № 5958/2020 г. по описа на РРС за сумата от 270 лв., представляваща цена по договор за услуги по фактура № 235/ 14.10.2020 г., срещу която длъжникът възразил в срок.

Твърдят, че на 31.08.2020 г. между страните бил сключен Договор № 1 за счетоводно-консултантско обслужване от "*****" ЕООД-Русе на "*****" ЕООД-Русе, срещу което последното дружество се задължило да заплаща възнаграждение, определено по критериите на глава IV чл.6 ал.2 от контракта. Сочат, че са изправна страна по правоотношението. За извършените счетоводни услуги от "*****" ЕООД за периода от 01.09.-30.09.2020 г. (изготвена фактура №0000000001/30.09.2020 г. на стойност 43 000 евро, издадена от "*****" ЕООД към SBD Sport Balans, Германия, заедно с товарителници и документи за получената стока, подадени от ищеца Справка-декларация за данък върху добавената стойност, Уведомление с вх. № ДДС.1800-1994657/07.10.2020 г., както и декларация по VIES) била издадена фактура № 235/ 14.10.2020 г. за сумата от 270 лв., която възложителят не заплатил.

Искат да се признае за установено по отношение на ответника, че им дължи присъдената сума по ч.гр.дело № 5958/2020 г. по описа на РРС. Търсят се разноски за производството.

Ответникът оспорва иска.Твърди, че ищецът е неизправна страна по процесния договор.Претендира отхвърляне на иска.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Видно от приложеното ч.гр.дело № 5958/2020 г. по описа на РРС, в полза на ищеца в настоящото производство била издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК срещу "*****" ЕООД-Русе за сумата от 270 лв., представляваща дължима цена за услуги, съобразно ф-ра № 235/ 14.10.2020 г.В срока по чл. 414 от ГПК длъжникът подал възражение, че не дължи присъденото вземане, за което заявителят е уведомен на 01.02.2021 г.Исковата молба, въз основана която е образувано настоящото дело, е постъпила на 04.02.2021 г.

По делото няма спор, че на 31.08.2020 г. между страните бил сключен Договор № 1 за счетоводно-консултантско обслужване, по силата на който "*****" ЕООД-Русе приели да извършват срещу възнаграждение писмени и устни счетоводно-консултантски услуги, обезпечаващи функционирането на "*****" ЕООД-Русе в съответствие с българското счетоводство и данъчно законодателство. Критериите, по които се определя цената на услугите, са визирани в Раздел IV, чл.6 от контракта.Според ал.4 и ал.5 от последната разпоредба, възложителят заплаща договореното възнаграждение след предоставяне на фактура от "*****" ЕООД, по посочена от тях банкова сметка, в срок до 14 дни от издаване на документа.Страните се съгласили, че изпълнителят може да прекрати договора при допусната забава, за което дължи известие (чл.9). В чл.12 е казано, че комуникациите и уведомленията между съконтрагентите се извършват писмено или по имейли, като електронната поща на ищцовото дружество е office@contabil.bg, така, както е отразено и в ТР (л.50), а на ответника-.....bg@gmail.com.

Представена е Ф-ра № 235/ 14.10.2020 г., издадена от ищеца, за сумата от 270 лв., представляваща цена за предоставена на насрещната страна счетоводна услуга през м.септември 2020 г.По делото няма спор, че ответникът не е извършил плащане по нея.

Във връзка с изпълнената от ищеца работа през м.септември 2020 г. са приложени документи на л.12-л.18 от дело.Книжата (ф-ра №0000000001/30.09.2020 г. на стойност 43 000 евро, издадена от "*****" ЕООД към SBD Sport Balans, Германия, заедно с товарителници и документи за получената стока, подадени Справка-декларация за данък върху добавената стойност, Уведомление с вх.№ ДДС.1800-1994657/07.10.2020 г., както и декларация по VIES) били изпратени на ответника и чрез куриер на 09.11.2020 г. и на 23.11.2020 г., ведно с две покани за доброволно изпълнение от 06.11.2020 г. и от 20.11.2020 г.

Приложена е разменена кореспонденция между управителите на двете

дружества по електронна поща от 02.10.2020 г. (л.59,60). Възложителят уведоми ищеца, че имат книжа за обработка от м.септември 2020 г. и потвърдил, че ще ги изпрати през същия ден. На 05.10.2020 г. страната отново има изявления в този смисъл. На 06.10.2020 г. изпълнителят поискал от насрещната страна да потвърди получаването на фактури, визириани в ел.съобщение. Положителният отговор е изпратен в същия ден (л.63).

В отговора си на исковата молба ответникът е посочил, че на 22.10.2020 г. е получил електронно съобщение от изпълнителя, че не желаят да водят повече счетоводството им, за което счита, че няма основание.

В имейла на управителя на ищцовото дружество се казва, че прекратяват едностранно процесния договор (л.81). Според ответника, независимо, че съобщението е изпратено от електронния адрес на "*****" ЕООД, визиран в контракта, това не е изявление на насрещната страна. Посочено е още, че "*****" ЕООД не са потвърдили процесната фактура, още повече, че счетоводните услуги били извършени през м.октомври, а не през м.септември 2020 г.

Ищецът е потвърдил, че управителят на дружеството им е автор на уведомлението за прекратяване на договора, като в тази връзка са представени и Декларация за отказ от права от пълномощно, с нотариална заверка на подписа от 22.10.2020 г., и Уведомление до ТД на НАП от същата дата.

В следващо становище ответникът е навел доводи, че ищецът изобщо не е извършил сочените от него счетоводни услуги, за които търси възнаграждение в размер на 270 лв., тъй като не разполага с техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на такъв вид дейности.

Ищецът е представил доказателства, че дружеството има служител на длъжност "Главен счетоводител", назначен от 03.10.2019 г., както и закупена на 04.07.2018 г. техника за нуждите на предоставяните от тях услуги (л.128-131). Първото обстоятелство е потвърдено и от назначеното в производството вещо лице, след извършена справка в масивите на НАП. Експертът е удостоверил, че ищцовото дружество развива дейността си на заявления в ТР адрес на управление.

Назначената в производството счетоводна експертиза, след запознаване с доказателствата по делото и извършени проверки в ТД на НАП-Варна, Офис гр. Русе (л.151-л.164), и при ищеца, се е произнесла, че "*****" ЕООД са извършили всички необходими счетоводни операции съгласно възложената им работа с договора от 31.08.2020 г., конкретизирана в чл.5 от същия, в това число счетоводно отразяване на всички покупни и всички продажни фактури на "*****" ЕООД, подаване на съответните декларации по ДДС (Справка-декларация и Интрастат-декларация) и прилежащите към тях дневници, касаещи м.септември 2020 г. Експертът е потвърдил, че изготвените

декларации отговарят на изискванията на ЗДДС и същите са били подадени в ТД НАП в законово установения срок.Вещото лице е докладвало, че Справка-декларация на “*****“ ЕООД от 07.10.2020 г. е била депозирана пред надлежния орган с КЕП № 23C5D754 с автор на КЕП-управителя на ищцовото дружество и IP-адрес 87.120.136.26.Размерът на възнаграждението за извършените счетоводни действия и услуги, съобразно критериите, възприети от страните в чл.6 ал.2 от договора, е определен на 320 лв.Вещото лице е посочило,че процесната фактура не фигурира в Дневници за покупки на ответника към Справки-декларации по ДДС.Експертът е пояснил, че не е възможно счетоводните книжа, касаещи извършени търговски действия през м.септември да бъдат изготвени в същия месец.Законовият срок за подаването им е до 14 октомври, което в процния случай е било спазено от ищеца.

При тази фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По делото безспорно се установява, че ищецът в настоящото производство се е снабдил срещу ответника със заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.дело № 5959/2020 г. по описа на РРС за сумата от 270 лв., дължимо възнаграждение за извършени от дружеството счетоводни услуги на насрещната страна през м.септември 2020 г., за което била издадена ф-ра № 235/14.10.2020 г.В срока, визиран в чл.414 от ГПК, длъжникът е подал възражение, че не дължи изпълнение по издадената срещу него заповед.В указаното от съда време, заявителят е предявил иск за установяване на вземането си, предвид което претенцията му е допустима.

Предявеният иск има за предмет съществуването на вземане на ищеца, при което според нормата на чл.154 ал.1 от ГПК в негова тежест е да установи основанието, от което произлиза то, а ответникът-че е платил или основанието, поради което счита, че не дължи процесната сума.

В случая няма разногласие по въпроса, че на 31.08.2020 г. между страните е бил сключен Договор № 1 за счетоводно-консултантско обслужване, по силата на който “*****“ ЕООД-Русе приели да извършват срещу възнаграждение писмени и устни счетоводно-консултантски услуги, обезпечаващи функционирането на “*****“ ЕООД-Русе.Дали този контракт е бил прекратен в края на м.октомври 2020 г. по инициатива на изпълнителя, съдът намира за обстоятелство ирелевантно към предмета на спора.Претенцията на ищеца е за заплащане на възнаграждение за извършените от него счетоводни услуги на насрещната страна през м.септември 2020 г.

Съдът счита, че събраните в производството доказателства сочат на безспорен извод, че “*****“ ЕООД са изправна страна по търговското правоотношение.Страната е ангажирала доказателства какви конкретно счетоводни действия е извършило в услуга на ответника, касаещи дейността

на “*****“ ЕООД през м.септември 2020 год., като приетата по делото експертиза е потвърдила, че изготвените от изпълнителя документи съответстват на законовите изисквания и е бил спазен срокът за предаването им към ТД на НАП.В първоначалното си становище по исковата молба ответникът всъщност не оспорва факта, че ищцовото дружество е реализирало описаните от тях дейности.Доводът е бил само в насока, че това е станало през м.октомври, а не през м.септември 2020 г.На първо място част от документите, с които е работил изпълнителя в изпълнение на задълженията си по договора, са именно от м.септември 2020 г.Действително крайният момент, в който ангажиментът на счетоводното дружество по тях приключва е до 14.10.2020 г.В този смисъл е и нормата на чл.51 ал.3 от ЗДДС.Услугата е предоставена обаче именно с оглед дейността на насрещния търговец през м.септември 2020 г. Това е имал предвид издателят на спорната фактура, посочвайки основаниято, от което произтича вземането му.

Неоснователни са доводите на ответника, че ищецът е бил фактически възпрепятстван да предоставя услугите, за които е сключен договорът от 31.08.2020 г.На първо място по делото са ангажирани доказателства относно кадровата и техническа обезпеченост на “*****“ ЕООД.На второ място, с оглед естеството на предоставяната услуга, за възложителя е без значение по какъв начин изпълнителят организира работния си процес.В заключение, съдът намира, че ищецът е осъществил възложената му с договора работата, относима времево към дейността на ответника през м.септември 2020 г.

Назначената по делото икономическа експертиза е потвърдила, че търсеното от дружеството възнаграждение за извършената услуга съответства на възприетите между страните критерии по договора и дори по размер е над сумата, за която в полза на “*****“ ЕООД е била издадена заповед за изпълнение.Искът следва да се уважи така, както е предявен.В тежест на ответника са разностите по делото.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на “*****“ ЕООД, **ЕИК 206201154**, със седалище и адрес на управление: гр.Русе, *****, представлявано от управителя И.С.И., че дължат на “*****“ ЕООД, **ЕИК 204871241**, със седалище и адрес на управление: гр.Русе, *****, представлявано от управителя И.А.К., със съдебен адрес: гр.Русе, ул.”Стефан Караджа“ № 10, партер, офис № 4, чрез адв.Е.Д. М. от АК-Силистра, сумата от **270 лв.**, представляваща цена (за извършени счетоводни услуги през м.септември 2020 г.) по договор за услуги (от 31.08.2020 г.), във връзка с което била издадена Фактура № 0000000235/ 14.10.2020 г., по присъдена със Заповед за изпълнение на парично задължение

по чл.410 от ГПК под № 262379 от 21.12.2020 г. по ч.гр.дело № 5958/2020 г. по описа на РРС.

ОСЪЖДА “***“ ЕООД, ЕИК 206201154**, със седалище и адрес на управление: гр.**Русе**, *****, представлявано от управителя И.С.И., да заплатят на **“*****“ ЕООД, ЕИК 204871241**, със седалище и адрес на управление: гр.**Русе**, *****, представлявано от управителя И.А.К., със съдебен адрес: гр.Русе, ул.”Стефан Караджа“ № 10, партер, офис № 4, чрез адв.Е.Д. М. от АК-Силистра, сумата от 500 лв.-разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Русенски окръжен съд в 2–седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____